

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 23 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-546/03) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnot — Wspólnotowy Kodeks Celny — Procedury dotyczące poboru należności przywozowych lub wywozowych — Opóźnienie w przekazaniu środków własnych odpowiadających tym należnościom i brak zapłaty odsetek za zwłokę)

(2006/C 131/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: M. Diaz-Llanos La Roche i G. Wilms]

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii [Przedstawiciel: M. Muñoz Pérez]

Interwenienci: Królestwo Danii [Przedstawiciel: J. Molde], Republika Finlandii [Przedstawiciel: A. Guimaraes-Purokoski], Królestwo Szwecji [Przedstawiciel: K. Wistrand]

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Art. 220 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1) i art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1854/89 z dnia 14 czerwca 1989 r. dotyczącego zaksięgowania i warunków zapłaty kwot należności przywozowych lub wywozowych wynikających z długu celnego (Dz.U. L 186, str. 1) — Opóźnienie w przekazaniu części środków własnych Wspólnot Europejskich w przypadku pokrycia należności celnych po zwolnieniu towarów — Odmowa zapłaty odsetek za zwłokę należnych wskutek opóźnienia w dokonaniu wpisu należności na rachunek Komisji

Sentencja

- 1) a) Naruszając terminy retrospektywnego zaksięgowania należności celnych ustanowione w art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1854/89 z dnia 14 czerwca 1989 r. dotyczącego zaksięgowania i warunków zapłaty kwot należności przywozowych lub wywozowych wynikających z długu celnego i od dnia 1 stycznia 1994 r. ustanowione w art. 220 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, co spowodowało opóźnienie w udostępnieniu środków własnych oraz
- b) nie przekazując na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich odsetek za to opóźnienie na podstawie art. 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot i od dnia 31 maja

2000 r. na podstawie art. 11 rozporządzenia (EW, Euratom) nr 1150/2000 Rady z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot,

Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, ciężącym na nim na mocy tych przepisów.

- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Danii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywa ją własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 06.03.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 marca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Rechtbank Utrecht) — Poseidon Chartering BV przeciwko Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerd tje Sijswerda, Gerrit Schram

(Sprawa C-3/04) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 86/653/EWG — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Pojęcie przedstawiciela handlowego — Zawarcie oraz przedłużanie pojedynczej umowy w okresie kilku lat)

(2006/C 131/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Utrecht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Poseidon Chartering BV

Strona pozwana: Marianne Zeeschip VOF, Albert Mooij, Sjoerd tje Sijswerda, Gerrit Schram

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank Utrecht — Interpretacja art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, str.17) — Pojęcie „przedstawiciela handlowego” — Pośrednik pracujący na własny rachunek, który wynegocjował dla armatora umowę o czarter na czas określony, a także jej coroczne przedłużanie, pobierając za to prowizję

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady (86/653/EWG) z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek powinien być interpretowany w ten sposób, że jeśli pośrednikowi powierzono zawarcie jednej umowy, przedłużanej następnie przez kilka lat, warunek stałego charakteru pośrednictwa określony w tym przepisie wymaga, by zleceniodawca powierzył pośrednikowi pośrednictwo w zakresie kolejnych przedłużeń tej umowy.

(¹) Dz.U. C 59 z 6.3.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 9 marca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-65/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Traktat EWEA — Zakres zastosowania — Dyrektywa 89/618/Euratom — Ochrona zdrowia — Promieniowanie jonizujące — Używanie energii atomowej do celów wojskowych — Remont okrętu podwodnego o napędzie atomowym)

(2006/C 131/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Ström van Lier i J. Grunwald, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: C. Jackson i C. Gibbs, pełnomocnicy, wspierani przez D. Wyatta, QC i S. Tromansa, barrister)

Interwenient: Republika Francuska (przedstawiciele: R. Abraham, G. de Bergues, E. Puisais i C. Jurgensen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 89/618/Euratom z dnia 27 listopada 1989 r. w sprawie informowania ogółu społeczeństwa o środkach ochrony zdrowia, które będą stosowane, oraz o działaniach, jakie należy podjąć w przypadku pogotowia radiologicznego (Dz.U. L 357, str. 31)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 94 z 17.04.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 lutego 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-122/04) (¹)

(Kompetencje Komisji — Warunki wykonywania uprawnień wykonawczych — Realizacja programu Forest Focus)

(2006/C 131/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C.-F. Durand i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: K. Bradley i M. Gómez-Leal), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: I. Díez Parra i M. Balta, pełnomocnicy)

Interwenienci po stronie pozwanej: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik), Republika Finlandii (przedstawiciel: T. Pynnä, pełnomocnik)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2152/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. dotyczącego monitorowania wzajemnego oddziaływania lasów i środowiska naturalnego we Wspólnocie (Forest Focus) (Dz.U. L 324, str. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie Forest Focus”), w zakresie w jakim poddaje on wdrażanie programu Forest Focus procedurze regulacyjnej określonej w art. 5 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184, str. 23) — Ograniczenie wyboru przez Radę procedur wykonawczych przewidzianych w decyzji 1999/468/WE